

Roža Gantar:
MIKLAVŽEVA POŠTA

Osebe: Angel iz Ljubljane
Angel - poštar
Mali angelček
Sveti Miklavž

Angel iz Ljubljane: (*sedi za pisalno mizo, na kateri je kup pisem in telefon*) Joj, kako sem utrujen in (*zazeha*) zaspan! Že ves mesec pozno v noč urejam Miklavžovo pošto, to se pravi, pošto, ki so jo svetemu Miklavžu pisali otroci iz Ljubljane. Vsako leto je veliko pisem, toliko kot letos jih pa še ni bilo. Ne konca ne kraja jih ni.

(*zazvoni telefon; angel dvigne slušalko*)

Halo! Tukaj angel iz Ljubljane... A, ti si, sveti Peter! Ravno prav! Pravkar sem te hotel poklicati in te prositi za pomoč. Pošlji prosim, še kakega angela, da mi bo pomagal! Ne zmorem vsega sam... Kaj praviš?... Da nihče nima časa?!... Da imajo vsi dela čez glavo?... Dobro, pa pošlji malega angelčka, se bo že našlo kako delo tudi zanj. Na svidenje!

(*odloži slušalko*)

Ja, ja, ... čas pred godom svetega Miklavža je za nas angele najhujši čas.

Angel - poštar: (*pridrvi s polno torbo pisem*) Dober večer, angel iz Ljubljane! Spet ti prinašam delo. Vidim, da ga imaš premalo. (*strese pisma na mizo*)

Angel iz Ljubljane: Le kdaj bo konec teh pisem?! Otroci se zadnji trenutek spomnijo in napišejo svetemu

Miklavžu pismo, jaz pa naj
odpiram
prebiram
urgiram
urejujem
uradujem
naročujem
nakupujem

- in vse to zadnji trenutek!

Angel - poštar: Pomiri se, angel iz Ljubljane! Samo še eno torbo pisem prinesem, potem bo pa zares konec za nočoj.

Angel iz Ljubljane: Kaj? Še eno torbo pisem? Saj se mi bo zmešalo!

Angel - poštar: Kaj pa moja krila? Na moja krila pa nič ne pomisliš! Vsak večer ničkolikokrat splavam z nebes na zemljo in nazaj in pobiram z okenskih polic pisma, ki so jih pisali otroci svetemu Miklavžu. Samo še nekaj dni potrpi, angel iz Ljubljane, potem se bova odpočila.

(*odhiti in se skoraj zaleti v malega angelčka*)

Kam pa ti, mali angelček?

Mali angelček: Sveti Peter mi je naročil, naj grem pomagat angelu iz Ljubljane. Ali mogoče ti veš, kje bi ga našel?

Angel - poštar: Tamle za mizo sedi in se kislo drži. Pa ni tako hud kot izgleda. Kar pogumno stopi k njemu. (*odide*)

Mali angelček: Ali si ti angel iz Ljubljane?

Angel iz Ljubljane: Seveda sem. Ti pa si najbrž mali angelček, ki mi ga je poslal sveti Peter, da bi mi pomagal!

Mali angelček: Res sem mali angelček. Ne vem pa, kako naj ti pomagam, ko sem še tako majhen.

Angel iz Ljubljane: Kar tule zraven mene sedi pa bova skupaj pregledovala Miklavžovo pošto.

Mali angelček: Joj, koliko pisem! Kdo pa piše svetemu Miklavžu?

Angel iz Ljubljane: Otroci. Jaz sem zadolžen za pošto, ki jo pišejo otroci iz Ljubljane. Ne moreš si predstavljati, kaj vse si želijo, za kaj vse prosijo! Eni so skromni, nič ne rečem, zadovoljni so z barvicami, z zvezki, s kakšno knjigo, z majhnim avtomobilčkom, balončkom,... Drugi pa... smučke RC, tranzistor, kasetofon, računalnik - in eden si je zaželel celo - pomisli - vi-de-o-re-kor-der! Zdaj pa dosti govorjenja. Jaz klepetam in klepetam, čas pa teče. Hitro, mali angelček, pomagaj mi!

Mali angelček: Kaj pa naj delam?

Angel iz Ljubljane: Takole, vidiš... Vzemi nožiček... razreži ovojnico, vzemi ven popisani papir in ga daj na kupček. Pa dobro poglej, če je na koncu lista podpis. Liste, na katerih manjka podpis, mečemo v koš.

Angel - poštar: (*se opoteka pod težko torbo*) Pomagajta, pomagajta, prosim!

Angel iz Ljubljane in mali angelček (*priskočita na pomoč*): Ja kaj pa imaš v torbi, da je tako težka?

Angel - poštar: Paket.

Angel iz Ljubljane in mali angelček: Paket?

Angel iz Ljubljane: Paket? Komu pa je namenjen ta paket in kdo ga pošilja?

Angel - poštar: Našel sem ga na Blaževem oknu. Pogledal sem naslov. Pisalo je samo: Sveti Miklavž. Torej je paket namenjen svetemu Miklavžu. Vzel sem ga in zdaj je tukaj.

Mali angelček: Svetemu Miklavžu ga nesi, paket je namenjen njemu.

Angel - poštar: Sveti Miklavž ni še nikoli dobil nobenega paketa. Sveti Miklavž dobiva samo pisma.

Angel iz Ljubljane: Poglej. Na zadnji strani je prilepljeno pismo. Odprimo ga! Mogoče se bo vsa zadeva razjasnila.

(odpre pismo in ga bere)
 Dragi sveti Miklavž!
 Slišal sem, da je na svetu mnogo revnih otrok, tako revnih, da nimajo niti ene igrače. Jaz bi rad razveselil vsaj enega izmed njih, vendar nobenega ne poznam. Ti pa jih gotovo veliko poznaš. Nesi enemu izmed njih, prosim, tale zavitek. Želim, da bi mu bilo darilo v veselje.
 Lepo te pozdravlja
 tvoj Blaž

Angel - poštar: Kaj takega pa še ne!

Angel iz Ljubljane: Tudi jaz še nisem doživel nič podobnega v vsej svoji dolgoletni službi. Zmeraj samo: »Prosim, prinesi mi,... daj mi... želim si...« Tu pa se najde neki Blaž, ki ne prosi, ampak daje, ki želi nekoga razveseliti, ki ne misli samo nase, ampak tudi na druge, ki se zaveda, da je lepše dajati, kakor prejemanje... Ne, tale Blaž je pa res fant od fare!

Mali angelček: Ali lahko pogledam, kaj je v paketu? Tako sem radoveden!

Angel iz Ljubljane: To pa ne! Paket je namenjen svetemu Miklavžu, samo on ga lahko odpre!

Mali angelček: Ampak jaz sem tako radoveden. Samo malo bi pokukal.

Angel - poštar: Pravzaprav tudi mene zanima, kaj je notri.

Angel iz Ljubljane: No, pa poglejmo! Bom že jaz paket lepo zavil nazaj.
(odvijajo paket in vzamejo iz njega starinsko lokomotivo na baterije)
 Joj, kako lepa je lokomotiva! In rdeče barve je! In baterije jo poganjajo!

Angel - poštar: Pokaži! Res je imenitna. Takšne so vozile v starih časih.

Mali angelček: Ali smem poskusiti, kako vozi? Samo enkrat bi poskusil, lepo prosim!

Angel iz Ljubljane: Pa poskusi! Samo pazi, da je ne pokvariš!
(vsi trije opazujejo lokomotivo, kako vozi)

Sveti Miklavž: *(vstopi)* Dober večer, angelčki.

Angelčki: *(prestrašeni)* Dober večer, sveti Miklavž!

Angel iz Ljubljane: Samo pogledati smo hoteli, kaj je v zavitku.

Angel - poštar: Vse bomo lepo pospravili nazaj.

Mali angelček: Ko je pa tako lepa lokomotiva!

Sveti Miklavž: Angelčki, angelčki! Vse sem videl in slišal. Ali ne veste, da se tuje pošte ne sme odpirati?

Mali angelček: Ali si hud, sveti Miklavž? Saj ne bomo nikoli več.

Sveti Miklavž: Zaenkrat naj bo. Lokomotivo boste lepo zavili nazaj in jaz jo bom odnesel otroku, ki nima niti ene igrače. Saj niti ne veste, koliko je takšnih otrok. Blaža sem pa zelo vesel. Takšnih Blažev bi si želel še več. Zdaj pa mi pomagajte, angelčki! Poglejte koliko otrok se je zbralo v XXXXX cerkvi in čakajo, da jih obdarujem.
 Pozdravljeni otroci!